

Omzetbelasting

FED 2014/4

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE (EERSTE KAMER)

13 juni 2013, nr. C-62/12

(Tizzano, Berger, Borg Barthet, Levits, Kasel; A-G Wathelet)

m.nt. drs. W.J. Blokland

Art. 2 BTW-Richtlijn

V-N Vandaag 2013/1310

V-N 2013/32.23

LJN CA4061

Een BTW-plichtige deurwaarder handelt ook in de hoedanigheid van belastingplichtige als hij een incidentele economische activiteit, die niet een bedrijf gerelateerde handeling is, verricht

Een deurwaarder, die reeds belastingplichtige voor de BTW is, handelt ook in de hoedanigheid van belastingplichtige als hij een incidentele economische activiteit verricht die geen verband houdt met zijn activiteiten als deurwaarder. Daaraan staat niet in de weg dat de incidentele activiteit op zichzelf bezien niet tot belastingplicht zou leiden.

Betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens art. 267 VWEU, ingediend door de Administrativen sad – Varna (Bulgarije) bij beslissing van 1 februari 2012, ingekomen bij het Hof op 7 februari 2012, in de procedure *Galın Kostov vs. Direktor na Direktsia 'Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto' – Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite*

Arrest

1 Het verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van het begrip belastingplichtige voor de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: 'btw') in de zin van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1; hierna: 'btw-richtlijn').

2 Dit verzoek is ingediend in het kader van een geding tussen Kostov en de Direktor na Direktsia 'Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto' – Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (directeur van de directie 'Betwistingen en beheer van de tenuitvoerlegging', voor de stad Varna, bij het centraal bestuur van het nationaal agentschap voor overheidsinkomsten; hierna: 'Direktor'), betreffende een belastingaanslag inzake handelingen die verband houden met een lastgevingsovereenkomst.

Toepasselijke bepalingen**Unierecht**

3 Artikel 2 van de btw-richtlijn luidt als volgt:

- "1. De volgende handelingen zijn aan de btw onderworpen:
- a) de leveringen van goederen, die binnen het grondgebied van een lidstaat door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht;
- (...)
- c) de diensten die binnen het grondgebied van een lidstaat door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht;
- (...)"

4 Artikel 9 van de btw-richtlijn bepaalt het volgende:

- "1. Als 'belastingplichtige' wordt beschouwd eenieder die, op ongeacht welke plaats, zelfstandig een economische activiteit verricht, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die activiteit.
Als 'economische activiteit' worden beschouwd, alle werkzaamheden van een fabrikant, handelaar of dienstverrichter, met inbegrip van de winning van delfstoffen, de landbouw en de uitoefening van vrije of daarmee gelijkgestelde beroepen. Als economische activiteit wordt in het bijzonder beschouwd de exploitatie van een lichamelijke of onlichamelijke zaak om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.
2. Naast de in lid 1 bedoelde personen wordt als belastingplichtige beschouwd eenieder die incidenteel een nieuw vervoermiddel levert dat door de verkoper, door de afnemer, of voor hun rekening, buiten het grondgebied van een lidstaat maar binnen het grondgebied van de Gemeenschap naar de afnemer wordt verzonden of vervoerd."

5 Artikel 12, lid 1, van de btw-richtlijn bepaalt:

- "De lidstaten kunnen als belastingplichtige aanmerken eenieder die incidenteel een handeling verricht in verband met de in artikel 9, lid 1, (tweede) alinea, bedoelde werkzaamheden, met name een van de volgende handelingen:
- a) de levering van een gebouw of een gedeelte van een gebouw en het bijbehorende terrein vóór de eerste ingebruikneming;
- b) de levering van een bouwterrein."

(...)

Hoofdgeding en prejudiciële vraag

12 Kostov oefent in Bulgarije zelfstandig het beroep van particulier gerechtsdeurwaarder uit. Hij is op grond van artikel 96, lid 1, ZDDS voor btw-doeleinden geregistreerd.

13 Op 13 november 2008 heeft Kostov een lastgevingsovereenkomst (hierna: 'overeenkomst') gesloten met Bon Marin AD (hierna: 'Bon Marin'). Volgens deze overeenkomst verbond Kostov zich ertoe om als lasthebber van Bon Marin biedingen te doen op drie openbare veilingen van drie gedeeltelijk bebouwde percelen met een oppervlakte van ongeveer 40.000 m², die privaatrechtelijke staatseigendom vormden en door het ministerie van Defensie werden beheerd. Voor het geval dat de onroerende goederen aan hem zouden worden toegewezen, is hij tevens de verbintenis aangegaan de eigendom van die goederen aan Bon Marin over te dragen.

14 De lastgever, Bon Marin, verbond zich ertoe om de noodzakelijke financiële middelen voor de in de overeenkomst bedoelde aankopen ter beschikking te stellen, de eigendom van de door Kostov bij de uitvoering van de lastgeving verkregen goederen te verwerven en hem de contractuele vergoeding van 50.000 Bulgaarse leva (BGN) (ongeveer € 25.500) te betalen.

15 Deze vergoeding is betaald op de dag van ondertekening van de overeenkomst, die overigens bepaalde dat Kostov ook recht had op deze vergoeding ingeval de biedingen niet succesvol zouden zijn.

16 In mei 2009 heeft Kostov de in de overeenkomst omschreven onroerende goederen van de staat verworven.

17 Op 30 juni 2009 heeft Bon Marin, met instemming van de lasthebber, al haar rechten en plichten uit de overeenkomst aan Bleyk Siy Kepital EOOD overgedragen.

18 Het btw-geschil is gerezen naar aanleiding van een navorderingsaanslag die de voor de stad Varna bevoegde belastinginspectie heeft vastgesteld. Volgens deze aanslag had Kostov de vergoeding van 50.000 BGN ontvangen als tegenprestatie voor een belastbare dienst als bedoeld in artikel 12 ZDDS, die hij als btw-plichtige had verricht, en moest hij dus btw over dat bedrag voldoen.

19 Na een administratief bezwaar heeft de Direktor de navorderingsaanslag bevestigd.

20 Kostov heeft tegen die aanslag van de Direktor beroep ingesteld met het betoog dat het een incidenteel verrichte dienst betrof die geen verband hield met zijn zelfstandige economische activiteit als particulier gerechtsdeurwaarder, hetgeen de enige activiteit is waarvoor hij voor de btw is geregistreerd.

21 In die omstandigheden heeft de Administrativen sad-Varna de behandeling van de zaak geschorst en het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

“Dient een natuurlijke persoon die ter zake van zijn activiteiten als particulier deurwaarder voor de btw is geregistreerd, als belastingplichtige in de zin van artikel 9, lid 1, van de (btw)-richtlijn te worden beschouwd en overeenkomstig artikel 193 van de (btw)-richtlijn btw te betalen over een dienst die hij incidenteel en zonder verband met zijn activiteiten als particulier deurwaarder heeft verricht?”

Beantwoording van de prejudiciële vraag

22 Met zijn vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of artikel 9, lid 1, van de btw-richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat een persoon die voor zijn werkzaamheden als zelfstandig gerechtsdeurwaarder btw-plichtig is, ook voor elke andere economische activiteit, die hij incidenteel verricht, als ‘belastingplichtige’ moet worden aangemerkt.

Inleidende opmerking

23 Ter beantwoording van deze vraag moet om te beginnen worden opgemerkt dat zowel de verwijzende rechter als de Direktor en de Bulgaarse en de Roemeense regering hun argumentatie baseren op het uitgangspunt dat er sprake is van een lastgevingsovereenkomst en een door de lasthebber verrichte dienst, terwijl de Europese Commissie van mening is dat het hoofdgeding betrekking heeft op een commissieovereenkomst in de zin van artikel 14, lid 2, sub c, van de btw-richtlijn, zodat de onderhavige zaak een levering van goederen betreft.

24 Dienaangaande zij eraan herinnerd dat het niet aan het Hof staat, zich uit te spreken over de uitlegging en de toepasselijkheid van nationale bepalingen of de voor de beslechting van het hoofdgeding relevante feiten vast te stellen.

25 In het kader van de bevoegdheidsverdeling tussen de communautaire en de nationale rechterlijke instanties moet het Hof immers rekening houden met de in de verwijzingsbeslissing omschreven feitelijke en juridische context waarin de prejudiciële vraag moet worden geplaatst (zie arresten van 13 november 2003, *Neri*, C-153/02, *Jurispr.* blz. I-13555, punten 34 en 35, en 29 april 2004, *Orfanopoulos en Oliveri*, C-482/01 en C-493/01, *Jurispr.* blz. I-5257, punt 42).

26 Bijgevolg moet worden vastgesteld dat de verwijzende rechter in zijn verwijzingsbeslissing de overeenkomst als een ‘lastgevingsovereenkomst’ heeft gekwalificeerd. In de navolgende overwegingen wordt er dan ook van uitgegaan dat er sprake is van een lastgevingsovereenkomst en dus van de verrichting van diensten.

Ten gronde

27 Om te beginnen zij eraan herinnerd dat volgens artikel 9, lid 1, eerste alinea, van de btw-richtlijn “(a)ls ‘belastingplichtige’ wordt beschouwd eenieder die, op ongeacht welke plaats, zelfstandig een economische activiteit verricht, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die activiteit”. Verder moeten volgens de tweede alinea van deze bepaling ‘alle’ werkzaamheden van een fabrikant, handelaar of dienstverrichter in wezen als een economische activiteit worden beschouwd.

28 A contrario kan uit artikel 12, lid 1, van de btw-richtlijn weliswaar worden geconcludeerd dat een persoon die slechts incidenteel een handeling verricht die in het algemeen door een fabrikant, handelaar of dienstverrichter wordt uitgevoerd, in beginsel niet als een ‘belastingplichtige’ in de zin van deze richtlijn hoeft te worden aangemerkt, maar uit deze bepaling volgt niet noodzakelijkerwijs dat een op een bepaald terrein werkzame belastingplichtige die incidenteel een handeling verricht die tot een ander werkterrein behoort, de btw over deze handeling niet hoeft te voldoen.

29 Uit punt 5 van de considerans van de btw-richtlijn blijkt integendeel dat ‘een btw-stelsel de grootste mate van eenvoud en neutraliteit (verkrijgt) wanneer de belasting zo algemeen mogelijk wordt geheven’. Voorts wordt in punt 13 van de considerans van deze richtlijn onderstreept dat “(h)et begrip ‘belastingplichtige’ (zodanig) moet worden gedefinieerd, dat de lidstaten, teneinde een betere belasting-neutraliteit te waarborgen, in staat worden gesteld hieronder personen te laten vallen die incidenteel handelingen verrichten.”

30 Derhalve moet artikel 12, lid 1, van de btw-richtlijn aldus worden uitgelegd dat het enkel ziet op personen die nog niet btw-plichtig zijn voor hun voornaamste economische activiteiten. Wat een btw-plichtige als Kostov betreft, zou het daarentegen niet stroken met onder andere het doel van een eenvoudige en zo algemeen mogelijke btw-heffing, indien artikel 9, lid 1, tweede alinea, van de btw-richtlijn aldus werd uitgelegd dat het begrip ‘economische activiteit’ in deze bepaling geen betrekking heeft op een activiteit die, hoewel zij slechts incidenteel wordt verricht, onder de in de eerste volzin van laatstgenoemde bepaling gegeven algemene definitie van dit begrip valt en wordt verricht door een

belastingplichtige die tevens een andere economische activiteit in de zin van de btw-richtlijn op duurzame wijze uitoefent.

31 Gelet op een en ander moet op de prejudiciële vraag worden geantwoord dat artikel 9, lid 1, van de btw-richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat een natuurlijk persoon die voor zijn activiteiten als zelfstandig gerechtsdeurwaarder reeds btw-plichtig is, ook voor elke andere economische activiteit, die hij incidenteel verricht, als ‘belastingplichtige’ moet worden aangemerkt, mits deze activiteit een activiteit in de zin van artikel 9, lid 1, tweede alinea, van de btw-richtlijn is.

Kosten

32 Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen. De door anderen wegens indiening van hun opmerkingen bij het Hof gemaakte kosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Het Hof (Eerste kamer) verklaart voor recht:

Artikel 9, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat een natuurlijke persoon die voor zijn activiteiten als zelfstandig gerechtsdeurwaarder reeds onderworpen is aan de belasting over de toegevoegde waarde, ook voor elke andere economische activiteit, die hij incidenteel verricht, als ‘belastingplichtige’ moet worden aangemerkt, mits deze activiteit een activiteit in de zin van artikel 9, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2006/112 is.

Noot

Algemeen

1. In de zaak *Galın Kostov* gaat het over de vraag of een zelfstandige deurwaarder, die belastingplichtige voor de BTW is, ook in de hoedanigheid van belastingplichtige handelt als hij incidenteel als lasthebber optreedt bij het bieden op onroerende zaken. In de vraagstelling van de verwijzende rechter is expliciet opgenomen dat het optreden als lasthebber (een incidentele dienst/handeling) geen enkel verband houdt met het deurwaarderschap dat Kostov belastingplichtige maakt. De Bulgaarse rechter heeft hiermee een mooie zuivere rechtsvraag aan het Hof van Justitie voorgelegd.

2. Het antwoord van het Hof van Justitie is dat Kostov ook voor het incidenteel optreden als lasthebber als belastingplichtige handelt, mits de incidentele handeling behoort tot de werkzaamheden van een fabrikant, handelaar of dienstverrichter, enz. (zie art. 9 lid 1 tweede volzin BTW-Richtlijn (Richtlijn 2006/112/EG)). Ofschoon een incidentele handeling als zodanig niet tot belastingplicht leidt, vergt het doel van een eenvoudige en een zo algemeen mogelijke BTW-heffing dat de incidentele handeling niet van de reikwijdte van de belasting wordt uitgesloten als de verrichter daarvan al belastingplichtige is (r.o. 29 en 30). De omstandigheid dat er geen enkel verband bestaat met de duurzame economische activiteit die de belastingplicht veroorzaakt, doet hier niet aan af. Kennelijk wordt het ronduit onaanvaardbaar geacht dat de mogelijkheid zou bestaan dat een belastingplichtige ‘economische handelingen’ soms als niet-belastingplichtige kan verrichten (vergelijk punt 34 van de conclusie van A-G Wathelet in deze zaak).

3. Opmerkelijk is dat het Hof van Justitie in de overwegingen van zijn arrest een invulling geeft aan het begrip economische activiteit die wat af lijkt te wijken van zijn eerdere jurisprudentie. Daarnaast valt vanuit het perspectief van rechtsgelijkheid een kanttekening te plaatsen bij het arrest. Alvorens op deze twee punten in te gaan, merk ik op dat de Hoge Raad op 29 november 2013 heeft geoordeeld in een zaak waarin min of meer dezelfde rechtsvraag een rol speelt, maar dan met een BV als belanghebbende (HR 29 november 2013, nr. 12/01082). Deze procedure gaat over aftrek van voorbelasting bij een incidentele aanschaf en doorverkoop van een motorjacht door de BV die vanwege het uitoefenen van een managementonderneming belastingplichtige is. Advocaat-generaal Van Hilten heeft op 21 maart 2013 in deze zaak geconcludeerd in de lijn van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak *Galın Kostov*: de BV kan volgens haar recht op aftrek van voorbelasting hebben, ook al is sprake van een incidentele activiteit die geen verband houdt met de managementonderneming (zie V-N 2013/26.16). Het oordeel van de Hoge Raad is op dit punt in lijn met de conclusie van de A-G.

Het begrip economische activiteit

4. Uit r.o. 30 en het dictum van het arrest in de zaak *Galina Kostov* volgt dat ook een incidentele handeling of activiteit een economische activiteit kan zijn. Dit is een interessante constatering. Een op zich logische lezing van art. 9 lid 1 BTW-Richtlijn is namelijk dat het begrip economische activiteit betrekking heeft op iets wat gewoonlijk meer omvat dan een incidentele handeling en een bedrijfs- of een beroepsuitoefening genoemd zou kunnen worden. Het vereisen van (een oogmerk tot) regelmatig of duurzaam presteren is tegen die achtergrond niet vreemd. Een vereiste van regelmaat of duurzaamheid leek bovendien ook te volgen uit het arrest in de zaak *Renate Enkler*, waarin het Hof van Justitie overwoog dat 'het begrip economische activiteiten (...) niet op slechts bij gelegenheid verrichte activiteiten ziet' (HvJ EG 26 september 1996, zaak C-230/94, V-N 1997, p. 653, r.o. 20). Deze interpretatie van het begrip economische activiteit lijkt in het licht van het arrest in de zaak *Galina Kostov* bij nader inzien onjuist. Hooguit geldt dat een economische activiteit in beginsel permanent wordt verricht, zoals het Hof van Justitie overwoog in de zaak *Commissie vs. Finland* (HvJ EG 29 oktober 2009, zaak C-246/08, BNB 2010/94, r.o. 37 (m.nt. J.J.P. Swinkels)).

5. Hoewel een incidentele activiteit kennelijk een economische activiteit kan zijn en binnen de reikwijdte van de BTW-heffing kan vallen, blijft om belastingplichtige te worden het duurzaam verrichten van een economische activiteit als uitgangspunt gelden als vereiste. Dat blijkt niet uit art. 9 BTW-Richtlijn, dat naar de letter alleen het zelfstandig verrichten van een economische activiteit vereist voor belastingplicht, maar uit de context van die bepaling. Art. 12 BTW-Richtlijn geeft lidstaten namelijk de mogelijkheid om ook degenen die incidenteel bepaalde handelingen van fabrikanten, handelaren, dienstverrichters, enz. verrichten als belastingplichtige aan te merken. A contrario volgt uit deze bepaling dat incidenteel een economische activiteit verrichten nog niet tot belastingplicht leidt, aldus het Hof van Justitie in r.o. 28.

Rechtsgelijkheid

6. In de zaak *Galina Kostov* speelt ook het algemene juridische beginsel van rechtsgelijkheid een rol. Uit het arrest volgt dat een willekeurige ander, die niet net als Kostov reeds belastingplichtige is, niet als belastingplichtige had gehandeld bij het incidenteel optreden als lasthebber. Die ander wordt er immers geen belastingplichtige van. Het deurwaarderschap van Kostov leidt uiteindelijk dus tot een verschillende behandeling. Omdat het incidenteel optreden als lasthebber geen verband houdt met het deurwaarderschap, lijkt het arrest van het Hof van Justitie vanuit het perspectief van rechtsgelijkheid niet fraai.

7. Een ander voorbeeld ter illustratie van de ongelijke behandeling is een gepensioneerde die eenmalig (uit winstbejag) zelfstandig bemiddelt in een vastgoedtransactie en die al dan niet zonnecellen op het dak van zijn woning exploiteert. Zonder zonnecellen is de gepensioneerde geen BTW verschuldigd voor zijn incidentele bemiddeldingsdienst. Door het incidentele karakter leidt de bemiddeling immers niet tot belastingplicht. Heeft de gepensioneerde zonnecellen op zijn dak liggen, dan is hij vanwege de levering van elektriciteit aan het net waarschijnlijk al belastingplichtige (zie HvJ EU 20 juni 2013, zaak C-219/12, BNB 2013/245 (concl. A-G Sharpston; Fuchs; m.nt. J.J.P. Swinkels)). Uit het arrest in de zaak *Galina Kostov* volgt dat hij dan wel BTW is verschuldigd over de vergoeding voor zijn incidentele bemiddeldingsdienst. Als de opdrachtgever geen recht op aftrek van voorbelasting heeft, betekent dit in Nederland bij een vergoeding van € 10.000 een netto belastingnadeel van € 2.100 (21% van € 10.000). In zijn algemeenheid zal het van de casus afhangen of het al zijn van belastingplichtige tot een nadeel leidt, zoals in dit voorbeeld. Belastingplichtige zijn kan immers ook juist het voordeel van aftrek van voorbelasting opleveren, zoals aan de orde is in de hiervoor aangehaalde 'motorjachtzaak' waarin de Hoge Raad op 29 november 2013 heeft geoordeeld.

8. Een rechtvaardiging voor de ongelijke behandeling van belastingplichtigen en niet-belastingplichtigen die incidenteel een op zichzelf staande economische activiteit verrichten kan zijn dat het ongelijke gevallen zijn. Om dat te beoordelen is belangrijk om te bezien wat belastingplichtigen en niet-belastingplichtigen ongelijk maakt binnen het BTW-stelsel. Dat is volgens mij in de kern de omstandigheid dat de één een duurzame economische activiteit verricht en de ander niet. Dat volgt ook uit het arrest van het Hof van Justitie in de zaak *Sandra Puffer* (HvJ EG 23 april 2009, zaak C-460/07, V-N 2009/25.17, r.o. 56). Zo bezien ligt voor de hand dat belastingplichtigen en niet-belastingplichtigen alleen ongelijke gevallen zijn voor zover hun handelen verband houdt met het verrichten van een duurzame economische activiteit. Er is vanuit het perspectief van de rechtsgelijkheid daarom reden om een belastingplichtige en een niet-belastingplichtige als gelijke gevallen te zien en te behandelen als zij

dezelfde incidentele economische activiteit verrichten die geen verband houdt met een duurzame economische activiteit. Dat is ook compatibel met eerdere jurisprudentie van het Hof van Justitie over het beginsel van fiscale neutraliteit in het BTW-stelsel. Over dat beginsel overwoog het Hof van Justitie bijvoorbeeld in de zaak *Wellcome Trust* (HvJ EG 20 juli 1996, zaak C-155/94, FED 1996/577 (met aantekening van W.A.P. Nieuwenhuizen)): '(d)it beginsel houdt (...) in, dat alle economische activiteiten gelijk moeten worden behandeld (...)'.
9. Het had meer recht gedaan aan de rechtsgelijkheid als het Hof van Justitie had geoordeeld dat Kostov ter zake van de op zichzelf staande incidentele economische activiteit niet handelde als belastingplichtige. De gevolgen daarvan voor de eenvoud en de algemeenheid van de belasting lijken mij oprecht zeer beperkt en in elk geval niet op te wegen tegen meer rechtsgelijkheid. Nog beter zou het zijn om ook degene die incidenteel een economische activiteit verricht als belastingplichtige aan te merken. Daarvoor is een wijziging van de BTW-Richtlijn noodzakelijk, te weten het schrappen van art. 12. Het lijkt mij een goed plan om die wijziging in overweging te nemen. Het zou zowel de eenvoud en de algemeenheid van de belasting als de rechtsgelijkheid bevorderen.

drs. W.J. Blokland

FED 2014/5**HOGE RAAD**

12 juli 2013, nr. 07/12617bis

(Overgaauw, Van Vliet, Lourens, Punt, Sterk; A-G Van Hilten)

m.nt. prof. dr. R.N.G. van der Paardt

Art. 15 Wet OB 1968; art. 6 en 17 Zesde Richtlijn

FED 2013/87

V-N Vandaag 2013/1672

AR 2013/15967

V-N 2013/36.19

BNB 2013/208

ECLI:NL:HR:2013:17

Toch recht op aftrek van omzetbelasting bij tijdelijk privé-gebruik van investeringsgoederen**1. Ontstaan en loop van het geding**

Voor een overzicht van het ontstaan en de loop van het geding tot aan het door de Hoge Raad in dit geding gewezen arrest van 11 juni 2010, nr. 07/12617, LjN BI1947, BNB 2010/265 (hierna: het arrest BNB 2010/265), wordt verwezen naar dat arrest, waarbij de Hoge Raad aan het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft verzocht een prejudiciële beslissing te geven over de in dat arrest geformuleerde vragen.

Bij arrest van 19 juli 2012, X, C-334/10, BNB 2012/271, heeft het Hof van Justitie, uitspraak doende op die vragen, voor recht verklaard:

"De artikelen 6, lid 2, eerste alinea, sub a en b, 11, A, lid 1, sub c, en 17, lid 2, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 95/7/EG van de Raad van 10 april 1995, moeten aldus worden uitgelegd dat een belastingplichtige die een gedeelte van een tot zijn bedrijf behorend investeringsgoed tijdelijk voor eigen privédoeleinden gebruikt, op grond van deze bepalingen recht heeft op aftrek van de voorbelasting over de kosten die zijn gemaakt om aan dat goed duurzame aanpassingen uit te voeren, ook al werden deze aanpassingen met het oog op dat tijdelijk gebruik voor privédoeleinden uitgevoerd, en dat dit recht op aftrek bovendien bestaat los van de vraag of ter zake van de aanschaf van het investeringsgoed waaraan deze aanpassingen zijn uitgevoerd, aan de belastingplichtige belasting over de toegevoegde waarde in rekening is gebracht en of hij deze belasting in aftrek heeft gebracht."